

Dosarul nr. 3-2708/2021

Republica Moldova
HOTĂRÎRE
În numele Legii

21.02.2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani

Instanța de contencios administrativ compusă din:

Președinte de ședință, judecător Oleg Melniciuc

Grefier

Ana Pușciuc, Nadejda Spatari, Versavia Șumilin

Cu participarea:

Reclamantului Viorel Morari

Reprezentantului pârâtului Consiliului Superior al Procurorilor, Iulian Gainaru.

Reprezentantului terțului Alexandr Stoianoglo, avocatului Vasile Gafton.

În lipsa:

Terțului Alexandr Stoianoglo.

Examinând în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, cauza la cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Morari împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și terțul Procurorul General suspendat Alexandr Stoianoglo privind obligarea la examinarea sesizării,

a c o n s t a t a :

Reclamantul Viorel Morari s-a adresat în instanță cu acțiune în contenciosul administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind obligarea la examinarea sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunilor de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo din 16.08.2021, înregistrată sub nr. 1937.

În motivarea poziției a indicat că, la 16.08.2021 a depus la Consiliul Superior al Procurorilor sesizarea nr. 1937 privind săvârșirea infracțiunii de către

Procurorul General Alexandr Stoianoglo.

Susține că, prin scrisoarea nr. 35-13/20-1732 din 14.09.2021, din numele președintei Consiliului Superior al Procurorilor Angela Motuzoc, a fost informat că adresarea sa exprimă dezacordul cu ordinul Procurorului General nr. 1294-p din 12.08.2021 privind încetarea raportului de serviciu și că sesizarea a fost greșit depusă din perspectiva ordinii juridice stabilite.

Menționează că, în asemenea circumstanțe, prin scrisoarea enunțată, a președintelui Consiliului Superior al Procurorilor Angela Motuzoc, unilateral și ilegal, a fost refuzat în primirea și examinarea plîngerii de către Consiliul Superior al Procurorilor, aducîndu-i atingere drepturilor și libertățile constituționale prevăzute de art. 18 alin. (1), 20 alin. (1), 52 alin. (1) și 53 alin. (1) din Constituție.

Consideră că, sesizarea nr. 1937 din 16.08.2021 urma a fi examinată în ședința deliberativă a Consiliului Superior al Procurorilor, în conformitate cu art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, care stipulează că, Consiliul Superior al Procurorilor examinează adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa.

Notează că, răspunsul președintelui Consiliului Superior al Procurorilor Angela Motuzoc nr. 35-13/20-1732 din 14.09.2021 reprezintă în sine refuzul de a examina o cerere și se consideră drept respingere a acesteia. Or, președintele Consiliului Superior al Procurorilor și-a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de art. 72 din Legea nr. 3 din 25.02.2016, care nu-i oferă împuterniciri să examineze unilateral sesizările parvenite în adresa organului colegial.

Afirmă că, la 04.10.2021 a depus la Consiliul Superior al Procurorilor cerere prealabilă privind organizarea examinării sesizării nr. 1937 din 16.08.2021 în cadrul ședințelor deliberative.

Consideră că, cererea prealabilă este inutilă, deoarece președinta Angela Motuzoc recidivează în acțiuni, fapt demonstrat de articolul pe portalul de știri deschide.md - Președintele CSP blochează examinarea ilegalităților comise de Stoianoglo. Angela Motuzoc, acuzată de depășirea atribuțiilor de serviciu.

Subliniază că, nu există o practică judiciară referitoare la contestarea refuzului de a primi și a examina o sesizare cu privire la infracțiuni săvârșite de către Procurorul General, precum și nu au existat pînă în anul 2021 sesizări cu privire la infracțiuni săvârșite de Procurorul General, depuse în adresa Consiliului Superior al Procurorilor.

Constată că, existența termenilor de prescripție, precum și lipsa unei proceduri clare referitoare la examinarea sesizării privind săvârșirea infracțiunilor de către Procurorul General, face dificilă stabilirea procedurii aplicabile în speță: fie intentarea acțiunii în contencios administrativ, fie contestarea la judecătorul de

instrucție în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Concretizează că, temeiul prezentei acțiuni este refuzul examinării adresării de către Consiliul Superior al Procurorilor, iar obiectul acțiunii reprezintă obligarea examinării acestei sesizări de organul colegial în ședință publică.

Reține că, în drept, abordând aspectele speței și subiecții implicați, este necesar de a lua în considerație că, Consiliul Superior al Procurorilor reprezintă o autoritate publică în sensul corespunderii criteriilor stabilite de prevederile art. 7 Cod administrativ.

Menționează că, dispoziția art. 20 alin. (1) Cod administrativ, prevede că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ.

Invocă prevederile art. 62 alin. (1) și art. 137 alin. (1) Cod administrativ.

Afirmă că, coroborarea art. 163 lit. c) Cod administrativ, cu prevederile art. 79 din Legea nr. 3 din 25.02.2015 cu privire la Procuratură, permit a constata că nu este necesară efectuarea procedurii de examinare a cererii prealabile, deoarece legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Solicită obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze sesizarea nr. 1937 din 16.08.2021 în ședință deliberativă și publică a Consiliului Superior al Procurorilor.

Prin referința depusă, reprezentantul pârâtului Consiliul Superior al Procurorilor a solicitat declararea acțiunii ca inadmisibilă.

Indică că, la 16.08.2021 reclamantul Viorel Morari a depus cerere la Consiliul Superior al Procurorilor solicitând desemnarea unui procuror pentru examinarea acțiunilor Procurorului General Alexandr Stoianoglo, prin prisma componenței de infracțiuni prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Menționează că, prin răspunsul din 14.09.2021, s-a explicat reclamantului că adresarea a fost greșit depusă din perspectiva ordinii juridice stabilite.

Susține că, la 05.10.2021, reclamantul, nefiind de acord cu răspunsul din 14.09.2021, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terțul Procurorul General suspendat Alexandr Stoianoglo, privind obligarea examinării în ședință publică și deliberativă a Consiliului Superior al Procurorilor a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunilor de către Procurorul General din 16.08.2021, înregistrată cu nr. 1937.

Relevă că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 19.10.2021, s-a respins cererea lui Viorel Morari privind constatarea încălcărilor drepturilor prin refuzul primirii plîngerii și obligarea CSP să examineze sesizarea

nr. 1937 din 16.08.2021 cu privire la infracțiunea săvârșită de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo.

Notează că, Consiliul Superior al Procurorilor califică ca fiind neîntemeiate și inadmisibile obiecțiile reclamantului Viorel Morari, formulate în cererea de chemare în judecată și invocă în acest sens următoarele argumente.

Invocă prevederile art. 53 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Relevă prevederile art. 207 alin. (2) lit. c) Cod administrativ, menționând că, prin urmare, reclamantul Viorel Morari a depus o acțiune cu solicitarea privind obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze sesizarea nr. 1937 din 16.08.2021 cu privire la infracțiune săvârșită de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo, atât la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana, cât și la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani ceea ce de fapt este inadmisibil și constituie un abuz în drepturile procedurale.

Consideră că, anume așa urmează a fi interpretată pretenția, căci obligarea în examinarea a ceea ce deja s-a examinat, nu se încadrează în sensul art. 206 lit. b) și art. 224 alin. (2) lit. b) Cod administrativ.

Remarcă că, prin instituirea admisibilității acțiunilor diferite judecătii nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional statuat de art. 20 din Constituție, prevenindu-se astfel abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

Indică că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că, dreptul la un tribunal (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, £38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, £57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un tribunal în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Solicită în temeiul art. 207 alin. (2) lit. c) Cod administrativ, declararea ca inadmisibilă a acțiunii înaintată de Viorel Morari. (f.d. 105-106)

Prin referința depusă, reprezentantul terțului Procurorului General suspendat Alexandr Stoianoglo, avocatul Gafton Vasile, a solicitat respingerea acțiunii ca

fiind neîntemeiată.

Indică că, la 16.08.2021 reclamantul Viorel Morari a depus o cerere la Consiliul Superior al Procurorilor solicitând Consiliului Superior al Procurorilor desemnarea unui procuror pentru examinarea acțiunilor Procurorului General Alexandr Stoianoglo prin prisma componenței de infracțiuni prevăzută de art. 328 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Susține că, prin răspunsul din 14.09.2021, s-a explicat reclamantului că adresarea a fost greșit depusă din perspectiva ordinii juridice stabilite.

Menționează că, la 04.10.2021 Viorel Morari, nefiind de acord cu răspunsul din 14.09.2021, a depus cerere prealabilă la Consiliul Superior al Procurorilor, solicitând organizarea examinării sesizării cu privire la infracțiune de către Procurorul General, depusă la 16.08.2021.

Notează că, la 05.10.2021 Viorel Morari, nefiind de acord cu răspunsul din 14.09.2021 dat de președintele Consiliului superior al Procurorilor, a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) plângere în temeiul art. 313 CPP, solicitând constatarea încălcării drepturilor și libertăților constituționale prin refuzul primirii plângerii privind comiterea infracțiunii de către Procurorul General și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze sesizarea din 16.08.2021.

Afirmă că, la 05.10.2021, dl Viorel Morari, neașteptând soluționarea cererii prealabile din 04.10.2021, în care invocase dezacordul său cu răspunsul din 14.09.2021, a depus acțiunea împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, persoană terță, Procurorul General suspendat Alexandr Stoianoglo, privind obligarea examinării în ședință publică și deliberativă a Consiliului Superior al Procurorilor a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunilor de către Procurorul General din 16.08.2021, înregistrată cu nr. 1937.

Indică că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Ciocana) din 19.10.2021, s-a respins plângerea lui Viorel Morari privind constatarea încălcărilor drepturilor prin refuzul primirii plângerii și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze sesizarea nr. 1937 din 16.08.2021 cu privire la infracțiune săvârșită de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo. Încheierea în cauză a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău.

Subliniază că, reclamantul Viorel Morari la 29.07.2021 a depus o cerere de chemare în judecată la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) în procedura contenciosului administrativ, solicitând declararea nulității ordinului nr. 668-p din 27.04.2021, cauză se află în procedura judecătorului Grigorii Cazacu.

Afirmă că, la 20.09. 2021 reclamantul Viorel Morari a depus acțiune la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) în procedura contenciosului administrativ, solicitând declararea nulității ordinului nr. 1294-p din 12.08.2021, cauză se află în procedura judecătorului Vitalii Ciumac.

Indică că, potrivit normei art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice

drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Atestă că, prin înaintarea acestor acțiuni în procedura contenciosului administrativ Morari Viorel își exercită dreptul de revendicare a pretinsului drept vătămat prin emiterea de către Procurorul General Stoianoglo Alexandr, a actelor administrative individuale din 27.04.2021 și 21.08.2021 pe care el le-a contestat în instanța de contencios administrativ.

Susține că, în sesizarea din 16.08.2021, adresată Consiliului Superior al Procurorilor, solicitând desemnarea unui procuror pentru examinarea acțiunilor Procurorului General Alexandr Stoianoglo prin prisma componentei de infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, dl Morari Viorel invocă că Stoianoglo Alexandr prin emiterea actelor administrative individuale din 27.04.2021 și 12.08.2021 i-ar fi cauzat daune în proporții considerabile intereselor sale ocrotite de lege.

Menționează că, în acțiunea sa din 05.10.2021 reclamantul Morari Viorel nu indică care anume pretins drept vătămat îl revendică și în ce constă acel pretins drept vătămat ca urmare a neexaminării sesizării sale din 16.08.2021.

Notează că, însuși reclamantul Morari Viorel în motivarea cererii sale de recurs împotriva încheierii judecătorului de instrucție Nicolae Corcea din 19.10.2021 a invocat că motivarea încheierii date contravine prevederilor art. 2 alin. (3) lit. b) Cod administrativ, potrivit căreia prevederile Codului administrativ nu se aplică raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului penal.

Constată faptul că Morari Viorel confirmă netemeinicia acțiunii sale depuse în procedura contencioasă.

Susține că, din materialele dosarului rezultă că, la 04.10.2021 reclamantul Viorel Morari a depus la Consiliul Superior al Procurorilor cerere prealabilă, solicitând repetat examinarea sesizării cu privire la infracțiune de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo, depusă la 16.08.2021 cu nr. 1937, în cadrul ședinței deliberative a Consiliului Superior al Procurorilor.

Reține că, potrivit procesului-verbal nr. 17 al ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 21.10.2021, nu s-a întrunit numărul necesar de voturi pentru a include cererea prealabilă a dlui Viorel Morari în ordinea de zi spre examinare (<https://csp.md/arhiva-sedinte> min. 11. 15).

Invocă prevederile art. 93 Cod administrativ, menționând că, prin urmare, reclamantul Viorel Morari nu poate revendica că Consiliul Superior al Procurorilor a încălcat un drept în sensul art. 17 Cod administrativ, având în vedere faptul că legislația în vigoare cert consacră că instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor

administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Reiterează prevederile legale, indicând că pot fi delimitate anumite condiții necesare pentru existența unei stabilități și a corectitudinii formulării acțiunii în contencios administrativ: actul emis trebuie să parvină de la o autoritate administrativă; existența capacității de exercițiu și a celei procesuale; vătămarea dreptului să fie cauzată printr-un act administrativ sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal cererea; obligativitatea îndeplinirii procedurii administrative prealabile. Or, legea consacră regula sesizării instanței de către orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. Iar activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Notează că, această constatare este susținută și de dispozițiile art. 3 Cod administrativ, potrivit cărora legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept, precum și de prevederile art. 38 alin. (2) Cod administrativ, ce dispune că orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Afirmă că, în sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi relatată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17, 38, 189 Cod administrativ, de drept vătămat și de încălcarea unui drept al său, se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa-numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

Menționează că, reclamantul Morari Viorel nu a indicat în prezenta acțiune care anume pretins drept vătămat îl revendică și în ce constă acel pretins drept vătămat ca urmare a neexaminării de către Consiliul Superior al Procurorilor a sesizării sale din 16.08.2021.

Comunică că, această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a

cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00).

Consideră că, nu există temeiuri legale de a emite o hotărâre judecătorească prin care să fie obligat Consiliul Superior al Procurorilor să examineze sesizarea sa din 16.08.2021, deoarece din motivarea acțiunii nu este clar care anume pretins drept vătămat este revendicat de Morari Viorel și în ce constă acel pretins drept vătămat.

Solicită respingerea ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Viorel Morari. (f.d. 119-123)

În ședința de judecată reclamantul Viorel Morari a susținut cererea de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea ei integrală. Suplimentar a indicat că, reprezentantul persoanei terțe invocă că, potrivit procesului-verbal nr. 17 al ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 21.10.2021, nu s-a întrunit numărul necesar de voturi pentru a include cererea prealabilă a dlui Viorel Morari în ordinea de zi spre examinare. Ceea ce este adevărat, doar că se referă la o altă adresare a subsemnatului, privind acțiunile ilegale ale lui Alexandr Stoianoglo, Procuror General suspendat și a procurorului pentru misiuni speciale a Procuraturii Generale Carolina Vidrașcu-Brînză și nu are nimic cu prezenta acțiune. Acest fapt rezultă din ordinea de zi - soluționată a ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 21.10.2021, capitolul diverse, punctul 6, din care rezultă că adresarea dlui Viorel Morari privind desemnarea unui procuror pentru examinarea acțiunilor Procurorului General Alexandr Stoianoglo și a procurorului pentru misiuni speciale, Carolina Vidrașcu-Brînză și inițierea procedurilor disciplinare în privința acestora, a fost amînată. Mai mult, faptul refuzului organizării examinării adresării sale se probează și de răspunsul președintei CSP A. Motuzoc. Astfel, cele invocate de reprezentantul terțului se referă la o altă adresare a subsemnatului, care deja a fost soluționată și a fost intentată urmărirea penală de către Procuratura Anticorupție. Un alt aspect invocat în referință se rezumă la faptul că nu a fost lezat nici un drept subsemnatului prin refuzul examinării adresării sale privind acțiunile ilegale ale lui Alexandr Stoianoglo. Prin neorganizarea examinării adresării sale de către Consiliul Superior al Procurorilor, care este garantul independenței și imparțialității procurorilor, i-a fost adus atingere dreptului de petiționare și dreptului de a fi examinate de către Consiliul Superior al Procurorilor a adresării privind chestiunile date în competența sa în conformitate cu art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea cu privire la Procuratură. În asemenea circumstanțe, în calitate de procuror, căruia i-a fost afectată independența prin eliberarea ilegală din serviciu și tratament represiv, are dreptul de a se adresa Consiliului Superior al Procurorilor, care este garantul independenței și imparțialității procurorilor și are așteptarea legitimă că adresarea sa să fie examinată de către acest organ de autoadministrare a procurorilor, dar nu să fie

refuzat în mod abuziv de către președintele Consiliului, contrar competenței sale prevăzute de art. 72 din Legea cu privire la Procuratură, vădit depășindu-le. În susținerea acțiunii invoca următoarele aspecte relevante: prin refuzul examinării sesizării subsemnatului nr. 1937 din 16.08.2021, i-a fost lezat dreptul la petiționare, dreptul de acces liber la justiție, precum și dreptul de protecția statului prin investigarea potențialelor abuzuri a persoanei cu funcție de demnitate publică în persoana procurorului general, aducându-i atingere drepturilor și libertățile constituționale prevăzute de art. art. 18 alin. (1), 20 alin. (1), 52 alin. (1) și 53 alin. (1) din Constituție. Președinta Consiliului Superior al Procurorilor nu a fost în drept, conform legii, să examineze sesizarea subsemnatului, care urma să fie examinată în ședința deliberativă a Consiliului Superior al Procurorilor, în conformitate cu art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, care stipulează că, Consiliul Superior al Procurorilor examinează adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa. Cererea prealabilă a fost lăsată fără examinare de către Consiliul Superior al Procurorilor, ceea ce denotă nerespectarea prevederilor legale referitoare la examinarea adresărilor depuse în adresa Consiliului Superior al Procurorilor. Prin încheierea Completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 31.01.2022, în dosarul nr. 3-178/21, acțiunea depusă de Stoianoglo Alexandr către Consiliul Superior al Procurorilor a fost declarată inadmisibilă cu privire la anularea hotărârii nr. 1 -146/2021 din 11.11.2021 cu privire la examinarea adresării lui Viorel Morari, vizînd pretensele acțiuni ilegale ale Procurorului General Alexandr Stoianoglo, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ. Acest fapt denotă că Consiliul Superior al Procurorilor este obligat să examineze în ședință, publică și deliberativă, sesizarea subsemnatului nr. 1937 din 16.08.2021, referitoare la pretense acțiuni ilegale ale lui Stoianoglo Alexandr în vederea desemnării procurorului pentru examinarea acestea. Mai mult, examinarea și desemnarea unui procuror responsabil de soluționarea sesizării nu lezează drepturile și libertățile persoanei vizate în sesizare. Ședința care a avut loc pe 21.10.2021 se referă la o altă sesizare. S-au adresat câteva sesizări în adresa CSP și anume acea sesizare pe care la moment este pornit dosar penal în privința lui Alexandr Stoianoglo. A contestat faptul că, dna președinte, în mod unilateral și abuziv, nu a organizat examinarea cererii de către CSP, organul care garantează independența procurorilor. Ca procuror în funcție la acel moment avea dreptul ca cererea sa să fie examinată indiferent de soluția propusă de către Consiliul Superior al Procurorilor, care este unicul organ abilitat cu aceste atribuții. Președinta Consiliului nu este în drept să-l limiteze în solicitarea sa. Mai mult, a contestat acțiunile președintei Motuzoc la Centrul Național Anticorupție, care a întocmit proces verbal pentru depășirea atribuțiilor de serviciu. A solicitat ca Consiliul să i-a

în calcul sau să examineze în ședință publică solicitarea lui. Concretizează pretenția și solicită obligarea CSP să organizeze examinarea sesizării. (f.d. 87-88, 145-147)

Reprezentantul pârâtului Consiliului Superior al Procurorilor, Iulian Gainaru, în ședința de judecată a solicitat respingerea integrală a acțiunii din considerentele indicate în referință. A menționat că, președintele CSP dna Motuzoc a fost în drept să soluționeze unilateral solicitarea și va prezenta instrucțiunea în cadrul CSP, prin care președintele este în drept să semneze orice act, care a parvenit în cadrul CSP, chiar și unilateral. Menționează că, astfel de cerință a fost soluționată la Curtea de Apel Chișinău. A invocat aceeași situație cu Instrucțiunea. În prima solicitare care a fost adresată de către Viorel Morari s-a oferit răspuns. Așa cum a menționat, dna Angela Motuzoc a oferit răspuns. A doua cerere prealabilă, dna a pus pe rol Consiliului Superior al Procurorilor, însă nu s-a acumulat numărul necesar de voturi și Consiliul nu a purces la examinare. Mai mult, la explicațiile care au fost anexate la ordinea de zi, au fost depusă de către Viorel Morari mai multe sesizări. Pe ordinea de zi deja s-a soluționat alte sesizări care au fost depuse, inclusiv de Viorel Morari. Este hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor prin care se desemnează procurorul pentru examinarea sesizării. Este publicată și pe site. Totodată, în corespundere cu pct. 5.12 lit. d), k) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 12-225/16 din 14.09.2016, Președintele Consiliului reprezintă Consiliul în relațiile interne și cele internaționale și coordonează activitatea acestuia, repartizează spre examinare adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența Consiliului. La 06.11.2018 a fost aprobată instrucțiunea privind ținerea lucrărilor de secretariat și arhivă în Consiliul Superior al Procurorilor. Astfel, potrivit pct. 75 a instrucțiunii, documentele de intrare, după înregistrarea acestora, se transmit inițial șefului Aparatului Consiliului Superior al Procurorilor, ulterior se remit Președintelui Consiliului Superior al Procurorilor, după caz membrului Consiliului Superior al Procurorilor care asigură interimatul funcției. Examinarea documentelor și aplicarea rezoluției de către președintele Consiliului Superior al Procurorilor, șeful Aparatului sau de către persoanele care exercită interimatul acestora, se face într-un termen scurt, de regulă în ziua primirii documentelor. Pct. 95 a instrucțiunii prevede că documentele de ieșire sunt semnate, după caz, de către Președinții Consiliului Superior al Procurorilor și ai colegiilor din subordine, membri, șeful Aparatului Consiliului Superior al Procurorilor și șefii subdiviziunilor structurale (persoanele care exercită interimatul acestora). Potrivit pct. 3.6 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 12-225/16 din 14.09.2016, Președintele și membrii Consiliului stabilesc modul de distribuire a sarcinilor între membrii Consiliului, astfel încât Președintele Consiliului Superior al Procurorilor și-a exercitat atribuțiile în

corespundere cu prevederile legale, iar temeiurile invocate în cererea de chemare în judecată sunt lipsite de valoare și conținut juridic. De asemenea, cu titlu de practică judiciară similară notează că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09.02.2022, dosar nr. 3r-25/22, în cauza Viorel Morari vs Consiliul Superior al Procurorilor, Curtea a respins o astfel de acțiune înaintată motivând că, Curtea de Apel Chișinău corect a stabilit că obiectul acțiunii în contencios administrativ înaintate de Viorel Morari împotriva Consiliului Superior al Procurorilor îl constituie răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021, care în esență nu constituie act administrativ individual, în sensul art. 10 Cod administrativ. Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021 nu constituie act administrativ, dar o opinie separată a organului emitent, respectiv, acesta în mod separat nu constituie și nu produce efecte juridice indispensabil separate de actul administrativ, la caz, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-67/2020 din 24 iulie 2020, prin care a fost examinat subiectul privind modul de extindere a competențelor actualei componente a Colegiului de disciplină și etică. În prezenta cauză menționează că actul administrativ individual defavorabil este ordinul Procurorului General nr. 1294-p din 12.08.2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, care reclamantul Viorel Morari l-a contestat în instanța de judecată, întru apărarea drepturilor sale vătămăte, și nu răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor din 14.09.2021. Or, la caz, potrivit procesului-verbal nr. 17 al ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 21.10.2021, Consiliul a examinat sesizarea reclamantului Viorel Morari însă nu s-a întrunit numărul necesar de voturi pentru a include cererea prealabilă a domnului Viorel Morari în ordinea de zi spre examinare. Prin urmare, reclamantul Viorel Morari nu poate revendica că Consiliul Superior al Procurorilor a încălcat un drept în sensul art. 17 Cod administrativ, având în vedere faptul că legislația în vigoare cert consacră că instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Reiterând prevederile legale delimitează anumite condiții necesare pentru existența unei stabilități și a corectitudinii formulării acțiunii în contencios administrativ: actul emis trebuie să parvină de la o autoritate administrativă; condiția prezentei vătămări unui drept recunoscut de lege reclamantului; existența capacității de exercițiu și a celei procesuale; vătămarea dreptului să fie cauzată printr-un act administrativ sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal cererea; obligativitatea îndeplinirii

procedurii administrative prealabile. Or, legea consacră regula sesizării instanței de către orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. Prin urmare, în sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi relatată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 38 și 189 Cod administrativ de drept vătămat și de încălcarea unui drept al său se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*). (f.d. 149-152)

Reprezentantul terțului Alexandr Stoianoglo, avocatul Vasile Gafton, în ședința de judecată a solicitat respingerea integrală a acțiunii din considerentele indicate în referință. Reclamantul Viorel Morari nu poate revendica că Consiliul Superior al Procurorilor iar fi încălcat un drept în sensul art. 17 Cod administrativ, având în vedere faptul că legislația în vigoare cert consacră că instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Reiterând prevederile legale delimitează anumite condiții necesare pentru existența unei stabilități și a corectitudinii formulării acțiunii în contencios administrativ: actul emis trebuie să parvină de la o autoritate administrativă; existența capacității de exercițiu și a celei procesuale; vătămarea dreptului să fie cauzată printr-un act administrativ sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal cererea; obligativitatea îndeplinirii procedurii administrative prealabile. Înaintând la 04 octombrie 2021 cererea sa prealabilă reclamantul Morari Viorel la 05 octombrie 2021 a depus în instanța de contencios administrativ o acțiune în obligare a Consiliului Superior al Procurorilor fără să aștepte examinarea cererii sale prealabile. Respectiv este constatat cu certitudine că acțiunea a fost depusă fără respectarea procedurii administrative prealabile. Or, legea consacră regula sesizării instanței de către orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. Iar activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Prin urmare, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi relatată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 38 și 189 Cod administrativ de drept vătămat și de încălcarea unui drept al său se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse

așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*). Reclamantul Morari Viorel n-a indicat în prezenta acțiune în obligare, care anume pretins drept vătămat el îl revendică și în ce constă acel pretins drept vătămat ca urmare a emiterii de către Președintele Consiliului Superior al Procurorilor a scrisorii din 14 septembrie 2021 cu nr. 35-13/20-1732. Răspunsul din 14 septembrie 2021 cu nr. 35-13/20-1732 emis de Președintele Consiliului Superior al Procurorilor are titlu explicativ, prin urmare nu constituie în sine act administrativ individual potrivit art. 10 Cod administrativ, ci este o operațiune administrativă în sensul art. 15 alin. (1) Cod administrativ, care nu produce ca atare efecte juridice. În motivarea acțiunii sale reclamantul Morari Viorel a mai indicat că el la 04.10.2021 a depus o cerere prealabilă la Consiliul Superior al Procurorilor privind organizarea examinării sesizării sale din 16.08.2021, însă consideră această cerere inutilă. În cazul în care reclamantul Morari Viorel consideră cererea sa prealabilă din 04.10.2021 ca fiind inutilă el nu poate formula o acțiune în obligare și anume în obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să organizeze examinarea sesizării din 16.08.2021 înregistrată cu nr. 1937 în ședință publică și deliberativă. Consiliul Superior al Procurorilor potrivit art. 68 al Legii nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la procuratură Consiliul Superior al Procurorilor este un organ independent, cu statut de persoană juridică, format în vederea participării la procesul de constituire, funcționare și asigurare a autoadministrării sistemului Procuraturii. Reieșind din norma dată nu rezultă faptul că Consiliul Superior al Procurorilor este organ de urmărire penală competent să examineze sesizări cu privire la infracțiuni. Potrivit prevederilor normei art. 262 alin. (5) Cod procedură penală, examinarea sesizărilor despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului și examinarea infracțiunilor comise de către aceștia se fac de către Procurorul General sau un procuror desemnat de el. Examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General se face de către un procuror desemnat de către Consiliul Superior al Procurorilor. Organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre infracțiunile săvârșite de persoanele menționate este obligat să o trimită imediat pentru examinare Procurorului General sau, după caz, Consiliului Superior al Procurorilor. Reieșind, din norma procesual penală în cauză rezultă că sesizarea despre pretinsele infracțiuni comise de către Procurorul General urma a fi depusă la organul de urmărire penală, care la rândul său conform prevederilor art. 265 alin. (1) Cod procedură penală este obligat să primească plângerea sau denunțul referitor la infracțiunile săvârșite, pregătite sau în curs de pregătire și să le înregistreze, iar ulterior să trimită sesizarea în cauză Consiliului Superior al Procurorilor care urmează să desemneze un procuror care va examina nemijlocit fondul sesizării. Dispozițiile normelor procesual penale expuse mai sus, raportate la prevederile normei art. 34 al Legii nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la

procuratură oferă soluția juridică corectă pentru plângerea lui Morari Viorel, or soluționarea ei de către Consiliu este posibilă doar numai după depunerea ei la organul de urmărire penală în ordinea normelor art. 262 alin. (5) și art. 265 alin. (1) Cod procedură penală, care este competent s-o înregistreze în registrul cu privire la infracțiuni și apoi să o remită Consiliului Superior al Procurorilor, care va desemna un procuror să examineze plângerea respectivă. Reieșind din normele procesual-penale menționate, autoritatea publică Consiliul Superior al Procurorilor are numai competența materială de a desemna un procuror care va examina sesizarea cu privire la pretenziile infracțiuni care fi fost săvârșite de către Procurorul General. Din pretențiile invocate de către reclamantul Morari Viorel în acțiunea sa rezultă că acesta solicită instanței de contencios administrativ să oblige Consiliul Superior al Procurorilor să examineze în ședință publică și deliberativă sesizarea cu privire la săvârșirea infracțiunilor de către Procurorul General. Respectiv acțiunea reclamantului Morari Viorel este una nefondată și urmează a fi respinsă. Se depune o acțiune în obligare dacă autoritatea administrativă refuză să adopte un act administrativ pe care este obligat să îl adopte. Respectiv în speța dată reclamantul Morari Viorel ar fi fost în drept să depună o acțiune în obligare a Consiliului Superior al Procurorilor dacă această autoritate administrativă, ar fi refuzat emiterea unei hotărâri de desemnare a unui procuror care să examineze sesizarea sa referitor la comiterea de către Procurorul General a unei sau mai multor infracțiuni, sesizare care ar fi fost depusă de reclamant în ordinea stabilită de art. 262, art. 263 și art. 265 Cod de procedură penală la organul de urmărire penală. Reieșind din circumstanțele sus menționate consideră că nu există temeiuri legale de a emite o hotărâre judecătorească prin care să fie admisă acțiunea în obligare a lui Morari Viorel, deoarece din motivarea acțiunii nu este clar care anume pretins drept vătămât este revendicat de către Morari Viorel și în ce constă acel pretins drept vătămât, care i-ar fi fost încălcat de către Consiliul Superior al Procurorilor. (f.d. 153-159)

Terțul Alexandr Stoianoglo, fiind înștiințat în mod legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, nu s-a prezentat, însă fiind asistat de avocat, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa lui.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, apreciind argumentele participanților întru susținerea pretențiilor formulate și obiectiilor înaintate și ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de contencios administrativ concluzionează că, acțiunea este admisibilă și urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită

prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 22 alin. (1) Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În conformitate cu art. 39 Codul administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Aderent, art. 189 alin. (1) Cod administrativ, stabilește că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 53 alin. (1), (2) Cod administrativ, competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative. Competența se stabilește la momentul inițierii procedurii administrative, iar art. 57 alin. (1) al aceluiași act normativ, stabilește că, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.

La caz, instanța specializată în materia contenciosului administrativ atestă că, obiectul prezentei acțiuni în contenciosul administrativ îl constituie pretenția privind obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze sesizarea depusă de Viorel Morari nr. 1937 din 16.08.2021 în ședință deliberativă și publică a Consiliului Superior al Procurorilor.

Instanța de contencios administrativ observă că, la 16.08.2021 dl Viorel Morari s-a adresat Consiliului Superior al Procurorilor cu sesizare privind săvîrșirea infracțiunii de către Procurorul General dl Alexandr Stoianoglo. (f.d. 7-9)

Prin răspunsul nr. 35-13/20-1732 din 14.09.2021, semnat de președintele Consiliului Superior al Procurorilor dna Angela Motuzoc, petiționarul Viorel Morari a fost informat că, avînd în vedere că adresarea din 16.08.2021, înregistrată cu nr. 1937, prin care, în esență, și-a exprimat dezacordul cu ordinul Procurorului General nr. 1294-p din 12.08.2021, privind încetarea raportului de serviciu, explică că aceasta a fost greșit depusă din perspectiva ordinii juridice stabilite. Suplimentar fiind notat că, ordinul Procurorului General la care se referă petiționarul, reprezintă un act administrativ ce vizează raporturi juridice de muncă și poate fi

contestat în instanța de judecată. (f.d. 10)

Prin cerere prealabilă depusă la 04.10.2021, înregistrată cu nr. 2319, dl Viorel Morari a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor organizarea examinării sesizării cu privire la infracțiune de către Procurorul General, depusă la 16.08.2021 sub nr. 1937 în cadrul ședințelor deliberative ale Consiliului Superior al Procurorilor. (f.d. 11)

Corespunzător, în circumstanțele enunțate, prin prisma art. 207 Cod administrativ, prin încheierea din 28.12.2021, instanța de contencios administrativ a declarat admisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Viorel Morari împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și terțul Procurorul General suspendat Alexandr Stoianoglo privind obligarea la examinarea sesizării. (f.d. 94-98)

În conformitate cu prevederile art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art. 21 Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Conform art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93, iar potrivit art. 221 alin. (1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sînt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sînt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

La caz instanța de contencios administrativ, cercetînd starea de fapt, a constatat următoarele.

La 16.08.2021 dl Viorel Morari s-a adresat Consiliului Superior al Procurorilor cu sesizarea nr. 1937 privind săvîrșirea infracțiunii de către Procurorul General dl Alexandr Stoianoglo. (f.d. 1-3, dosar administrativ)

Prin răspunsul nr. 35-13/20-1732 din 14.09.2021, semnat de președintele Consiliului Superior al Procurorilor dna Angela Motuzoc, petiționarul Viorel Morari a fost informat că, avînd în vedere că adresarea din 16.08.2021, înregistrată cu nr. 1937, prin care, în esență, și-a exprimat dezacordul cu ordinul Procurorului General nr. 1294-p din 12.08.2021, privind încetarea raportului de serviciu, explică că aceasta a fost greșit depusă din perspectiva ordinii juridice stabilite. Suplimentar fiind notat că, ordinul Procurorului General la care se referă petiționarul, reprezintă un act administrativ ce vizează raporturi juridice de muncă și poate fi contestat în instanța de judecată. (f.d. 4, dosar administrativ)

Prin cerere prealabilă depusă la 04.10.2021, înregistrată cu nr. 2319, dl Viorel Morari a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor organizarea examinării sesizării cu privire la infracțiune de către Procurorul General, depusă la 16.08.2021 sub nr. 1937 în cadrul ședințelor deliberative ale Consiliului Superior al Procurorilor. (f.d. 5, dosar administrativ)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr. 10-1959/21 din 19.10.2021, s-a respins plîngerea depusă de Viorel Morari privind constatarea încălcării drepturilor și libertăților constituționale prin refuzul primirii plîngerii privind săvîrșirea infracțiunii de către Procurorul General și organizării examinării de către Consiliul Superior al Procurorilor; obligarea Consiliului Superior al procurorilor să examineze sesizarea cu privire la infracțiune săvîrșită de către Procurorul General în conformitate cu procedura prevăzută de art. 262 alin. (5) CPP; obligarea Consiliului Superior al procurorilor să desemneze procurorul care va examina, în baza art. 274 CPP, sesizarea nr. 1937 din 16.08.2021 privind săvîrșirea infracțiunii către procurorul General. (111-113)

La 20.10.2021, Viorel Morari a depus recurs supra încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr. 10-1959/21 din 19.10.2021. (f.d. 107-110)

Conform procesului verbal nr. 17 al ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 21.10.2021, dna Angela Motuzoc aduce la cunoștință că există cererea prealabilă a domnului Viorel Morari, care solicită organizarea examinării sesizării cu privire la infracțiune, presupus a fi comisă de către Procurorul General, Alexandr Stoianoglo, depusă la 16.08.2021 sub nr. 1937. Sesizarea în cauză este bazată pe dezacordul cu ordinul Procurorului General nr. 12-94p din 12.08.2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu. Totodată se menționează faptul că pe rolul instanței de judecată se examinează cauza cu privire la raportul de muncă în cauză. Adăugător, dl Viorel Morari a contestat și în ordinea art. 313 CPP scrisoarea

emisă de către Consiliu, pe marginea acestui subiect, fiind informat că este un litigiu de muncă și urmează a se adresa în instanța de judecată în ordinea corespunzătoare. În acest sens există o hotărâre a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), care nu este definitivă, însă în baza acestei hotărâri i-a fost refuzat domnului Morari în satisfacerea cerinței de a obliga Consiliul Superior al Procurorilor de a pune pe ordinea de zi această sesizare. Fiind pusă la vot, nu a fost întrunit numărul necesar de voturi pentru a include cererea prealabilă a domnului Viorel Morari spre examinare. (f.d. 6-8, dosar administrativ)

Instanța de contencios administrativ reține ca relevante speței următoarele norme de drept.

Conform art. 68 din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, (1) Consiliul Superior al Procurorilor este un organ independent, cu statut de persoană juridică, format în vederea participării la procesul de constituire, funcționare și asigurare a autoadministrării sistemului Procuraturii. (2) Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor.

Iar, potrivit art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea enunțată, (1) Consiliul Superior al Procurorilor are următoarele competențe: **n) examinează adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa.**

Subsecvent instanța de judecată observă că, art. 72 din Legea enunțată stipulează că, președintele Consiliului Superior al Procurorilor are următoarele atribuții: a) reprezintă Consiliul Superior al Procurorilor în relațiile interne și cele internaționale și coordonează activitatea acestuia; b) prezidează ședințele Consiliului Superior al Procurorilor; c) semnează actele emise de Consiliul Superior al Procurorilor; d) prezintă Adunării Generale a Procurorilor raportul anual de activitate al Consiliului Superior al Procurorilor; e) numește, promovează, transferă și eliberează din funcții pe angajații aparatului, le aplică măsuri de încurajare și sancțiuni disciplinare; f) exercită și alte atribuții prevăzute de lege.

Verificând legalitatea acțiunilor Consiliului Superior al Procurorilor în raport cu sesizarea depusă de dl Viorel Morari, instanța de judecată relevă următoarele.

Instanța de contencios administrativ relevă că, prin răspunsul nr. 35-13/20-1732 din 14.09.2021, președintele Consiliului Superior al Procurorilor dna Angela Motuzoc, a informat expres petiționarul că, examinarea petiției depusă de dl Viorel Morari nu va avea loc în ședință deliberativă a Consiliului Superior al Procurorilor din considerentul că adresarea din 16.08.2021, înregistrată cu nr. 1937, a fost greșit depusă din perspectiva ordinii juridice stabilite, recomandând petiționarului alte soluții juridice.

În speță instanța de contencios administrativ apreciază soluția dată de președintele Consiliului Superior al Procurorilor, răspunsul nr. 35-13/20-1732 din 14.09.2021, ca una eronată.

Or, art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură expres stipulează competența/obligațiunea Consiliului Superior al Procurorilor de a examina adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa.

Iar examinându-le, conform procedurii legale stabilite, Consiliului Superior al Procurorilor îi aparține dreptul discreționar de a decide asupra temeiniciei sau netemeiniciei petiției depuse.

Mai mult, obligația enunțată a Consiliului Superior al Procurorilor de a examina petiția adresată este prevăzută și în art. 69 Cod administrativ.

Corespunzător, cercetarea judecătorească și materialele cauzei atestă că, președintele Consiliului Superior al Procurorilor, exercitând atribuțiile prevăzute de art. 72 din Legea nr. 3 din 25.02.2016, precum și însăși Consiliul Superior al Procurorilor, în corespundere cu prevederile art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea enunțată, neîntemeiat nu a inclus spre examinare și nu a examinat în ședință deliberativă, petiția dlui Viorel Morari din 16.08.2021, înregistrată cu nr. 1937, cu adoptarea unei hotărâri legale.

Instanța de contencios administrativ apreciază activitatea Consiliului Superior al Procurorilor, ca a unui organ quasi judiciar, or, conform art. 191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Astfel, președintele Consiliului Superior al Procurorilor, atribuindu-și prerogativele Consiliului Superior al Procurorilor și acționând în interesul acestuia, este obligat de a se conforma reglementărilor legale de procedură în ceea ce privește examinarea sesizării depusă la 16.08.2021 sub nr. 1937, în cadrul ședințelor deliberative ale Consiliului Superior al Procurorilor, or examinarea unilaterală, este contrară procedurii legale de examinare a problemelor în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor, cât și a exigențelor de echitate a unui proces quasi judiciar.

În speță Consiliul Superior al Procurorilor, în calitatea sa de autoritate investită cu atribuții quasi judiciare, urmează să examineze sesizarea depusă în ședință deliberativă în conformitate cu art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, care stipulează că, Consiliul Superior al Procurorilor examinează adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa.

Or, în caz contrar, este de natură de a-i încălca dreptul constituțional al reclamantului de acces la justiție, respectiv dreptul de a-i fi examinată contestația în mod echitabil și într-un termen rezonabil, drept consacrat și în dispozițiile art. 6 par. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Totodată în această situație cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, astfel Consiliul Superior al Procurorilor urmează să se expună pe marginea sesizării, iar în caz de dezacord cu soluția adoptată, legiuitorul a prevăzut posibilitatea exercitării controlului judiciar în privința temeiniciei și legalității soluției emise de Consiliul Superior al Procurorilor.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor, ca organ de autoadministrare, prin prisma art. 13 CEDO, urma să examineze sesizarea și să adopte o decizie motivată, or, orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe judecătorești naționale.

Mai mult, dreptul de acces la un tribunal, garantat de articolul 20 din Constituție și, respectiv, de articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, trebuie să fie practic și efectiv, nu teoretic și iluzoriu. Efectivitatea dreptului în discuție reclamă ca persoanele să aibă posibilitatea clară și concretă de a contesta un act care constituie o ingerință în exercitarea drepturilor sale. Dreptul de acces la un tribunal nu include doar dreptul de a iniția o acțiune în justiție, ci și dreptul la soluționarea cauzei de către un tribunal competent să se pronunțe asupra tuturor aspectelor de fapt și de drept (Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții v. România [MC], 29 noiembrie 2016, § 86).

Totodată instanța de judecată apreciază critic și respinge ca neîntemeiate argumentele invocate de reprezentantul pârâtului și reprezentantul terțului întru respingerea acțiunii, din următoarele considerente.

Aferent argumentului privind faptul că, în speță, actul administrativ individual defavorabil este ordinul Procurorului General nr. 1294-p din 12.08.2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, pe care reclamantul Viorel Morari l-a contestat în instanța de judecată, întru apărarea drepturilor sale vătămate și nu răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor din 14.09.2021, instanța de contencios administrativ îl consideră ca neîntemeiat.

Or, în speță s-a stabilit cu certitudine că, dl Viorel Morari, prin sesizarea nr. 1937 din 16.08.2021, a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor examinarea în ședința deliberativă și publică a unei chestiuni care ține anume de competența Consiliului, fapt expres prevăzut de art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, **desemnarea unui procuror pentru examinarea acțiunilor Procurorului General, în ordinea art. 274 CPP**, prin

sesizarea în speță nefiind contestat un careva ordin emis de Procurorul General, dar fiind solicitată examinarea acțiunilor sub aspectul bănuielii în comiterea unei infracțiuni.

Nu poate fi reținut ca întemeiat nici argumentul invocat precum că, reclamantul Viorel Morari nu poate revendica că Consiliul Superior al Procurorilor a încălcat un drept în sensul art. 17 Cod administrativ, având în vedere faptul că legislația în vigoare cert consacră că instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Or, instanța de contencios administrativ reiterează repetat că, art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, expres prevede dreptul oricărei persoane de a sesiza Consiliul Superior al Procurorilor asupra chestiunilor date în competența sa, precum și obligația Consiliului Superior al Procurorilor de a examina sesizarea depusă și a adopta o hotărâre întemeiată privind admiterea sau respingerea sesizării.

Subsecvent, părțile procedurii administrative sunt deja în drept de a contesta în instanța de contencios administrativ competență soluția dată de Consiliul Superior al Procurorilor asupra sesizării examinate.

Astfel, în speță, instanța de contencios administrativ reiterează că, reclamantul reclamă vătămarea dreptului la petiționare, dreptului de acces liber la justiție, dreptul de protecție din partea statului prin investigarea potențialelor abuzuri a persoanei cu funcție de demnitate publică.

Aderent, instanța respinge ca neîntemeiat și argumentul reprezentantului pârâtului, privind faptul că, președintele Consiliului Superior al Procurorilor a fost în drept să soluționeze unilateral solicitarea reclamantului, în temeiul Instrucțiunii.

Or, în opinia instanței de contencios administrativ, prevederile art. 72 din Legea enunțată, stipulează expres atribuțiile președintelui Consiliului Superior al Procurorilor printre care nu se regăsește atribuția de a se expune asupra sesizărilor depuse în adresa Consiliului Superior al Procurorilor.

Nu poate fi reținut ca întemeiat nici argumentul invocat de reprezentantul terțului precum că, dl Viorel Morari urma să depună sesizarea privind desemnarea unui procuror pentru examinarea acțiunilor Procurorului General în ordinea art. 262 alin. (5) și art. 265 alin. (1) Cod procedură penală, mai întâi la organul de urmărire penală, care deja era în drept să expedieze materialele Consiliului Superior al Procurorilor spre examinare.

Or, prevederile art. 70 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură nu stipulează careva limitări sau proceduri prealabile referitor la dreptul oricărei persoane de a sesiza Consiliul Superior al Procurorilor

asupra chestiunilor date în competența Consiliului.

Conform prevederilor art. 224 alin. (1) Cod administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Din considerentele enunțate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de Viorel Morari împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și terțul Procurorul General suspendat Alexandr Stoianoglo, cu obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze sesizarea nr. 1937 din 16.08.2021 în ședință deliberativă și publică a Consiliului Superior al Procurorilor.

În conformitate cu art. 224 Cod administrativ, instanța specializată în materia de contencios administrativ,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de Viorel Morari împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și terțul Procurorul General suspendat Alexandr Stoianoglo privind obligarea la examinarea sesizării.

Se obligă Consiliul Superior al Procurorilor să examineze sesizarea nr. 1937 din 16.08.2021, depusă de dl Viorel Morari, în ședință deliberativă și publică a Consiliului Superior al Procurorilor.

Hotărîrea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Președinte de ședință, judecător

Oleg Melniciuc

Corespunde originalului